

ת"פ 44893/09/13 - מדינת ישראל נגד ג מ כ

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 44893-09-13 מדינת ישראל נ' כ

בפני	כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	ג מ כ ע"י ב"כ עו"ד סואלחי

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת של גניבה, הסגת גבול, איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הפרת הוראה חוקית והחזקת סם לצריכה עצמית, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לאישום הראשון בכתב האישום המתוקן, ביום 12.9.13 נכנס הנאשם לבית הוריו (להלן: **המתלוננים**) באמצעות מפתח שהיה ברשותו, בשעה שהוריו לא היו בבית.

בנסיבות אלה לקח הנאשם מפתח של הכספת השייך להוריו, פתח את הכספת וגנב מתוכה מטבעות זהב ייחודיים ומכר אותם.

בהתאם לאישום השני, ביום 20.9.13 התקשר הנאשם מספר פעמים לבית הוריו ולפלאפון של אמו וביקש מהוריו כסף. אביו סרב לפדות לו שיק, ובתגובה איים הנאשם על הוריו כי יפגע ברכושם, באומרו כי ישבור להם הכל, את הטלוויזיה, ולא יהיה להם כלום.

בעקבות מעשיו של הנאשם, התקשר אביו למשטרה והנאשם עוכב והובא למשטרת פ"ת.

בעת ששהה הנאשם בחדר המעוכבים, הפריע הנאשם לשוטר בכך שאמר כי הוא רוצה לברוח, פתח את הסגירה לתא המעוכבים, רץ לכיוון הדלת של החדר, עד שנתפס, נעצר ונאזק.

הנאשם הובא בפני שופטת ביום 22.9.13 והוחלט על שחרורו בתנאים, וביניהם אי יצירת קשר עם הוריו עד 21.10.13 (להלן: **ההוראה החוקית**).

בהתאם לאישום הרביעי, ביום 25.9.13 הגיע הנאשם לשער של בית הוריו וצלצל בכדי שיפתחו לו.

בהמשך לכך הגיע שוטר לביתו של הנאשם במטרה לעכבו.

בנסיבות אלה החזיק הנאשם בביתו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.61 גרם נטו ו- 0.52 גר' נטו, ללא היתר.

הנאשם נעצר ביום 25.9.13 ושוחרר ביום 10.10.13 למעצר בית בבית חברו.

ביום 5.1.14 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע. בדיון הסכימו הצדדים כי הנאשם יישלח לשירות המבחן שיבחן הליך טיפולי ובכפוף לקבלת תסקיר חיובי והליך גמילה מוצלח, תסכים המאשימה לקבלת המלצת שירות המבחן.

הוסכם כי באם יתקבל תסקיר שלילי עמדת המאשימה תהיה למאסר בפועל, מאסר ע"ת והתחייבות, ואילו ההגנה תטען באופן חופשי.

באותו דיון הוסכם גם על ביטול התנאים המגבילים, למעט הרחקה של הנאשם מהוריו עד לתום ההליכים כנגדו.

הנאשם נשלח, כאמור, לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם נגזר דינו.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקירים.

בהתאם לתסקיר מיום 30.3.14, הנאשם הינו כבן 47 גרוש בשנית ואב לשני ילדים בני 6 ו- 13 מנישואיו השניים.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, ושרת שירות צבאי חלקי לאחר שביצע נפקדות וריצה מאסר בפועל בכלא צבאי.

לאחר שחרורו עבד בעבודות מזדמנות, אך לא התמיד בהן.

בגיל 30 לערך פתח עם אביו ובמימונו חנות מכולת אותה ניהל הנאשם במשך כ- 15 שנים. החנות נסגרה לפני כשנתיים, בעקבות הפסדים כלכליים והידרדרות במצבו הנפשי והתפקודי של הנאשם.

מאז הנאשם אינו עובד, והוריו מסייעים לו כלכלית.

לגבי עברו מסר הנאשם כי בהיותו בן 7, היה מעורב בתאונה קשה בה נפצע בגופו ובפניו. כתוצאה מהתאונה נותרו בפניו של הנאשם צלקות ועיוותים והוא החל לגמגם. הנאשם מק כי עבר הליך שיקומי ארוך בסופו חזר ללימודים, אך תאר

קושי רב בעקבות חריגותיו והדחיה החברתית אותה חווה. הנאשם מסר כי סבל מהשפלות ולעג מצד בני גילו על רקע מראהו מה שהשפיע על עיצוב אישיותו וגרם לו לקשיים בקשרים בין אישיים.

על רקע מצב נפשי קשה זה החל בגיל 15 בצריכת אלכוהול וסמים מסוג גראס כדרך התמודדות.

הנאשם מסר כי בגיל 17 הפסיק השימוש בכוחות עצמו.

נמסר כי הנאשם נישא לראשונה בגיל 20 אך התגרש לאחר 8 חודשים. הוא נישא בשנית בגיל 30 לערך ובמהלך הנישואין נולדו לו שני ילדיו. בשנת 2008 התגרש על רקע אי התאמה.

הנאשם מסר כי גרושתו מונעת ממנו להיפגש עם ילדיו מאז פתיחת ההליכים הפליליים כנגדו.

הוריו של הנאשם תוארו כנורמטיביים בעלי אורח חיים מתפקד ויציב.

הנאשם תאר תחושות של כעס ואכזבה מהוריו, אשר התקשו בתמיכה בו בתקופות המצוקה שחווה בעקבות פציעתו, וכן חש תחושת כשלון מול הוריו נוכח אי עמידתו בציפיותיהם לתפקוד הישגי מצידו. מאידך מסר הנאשם כי הוריו תומכים בו ומסייעים לו כלכלית ותפקודית, זאת על אף הגשת התלונה כנגדו.

נמסר כי במסגרת הליך המעצר נערך לנאשם אבחון פסיכיאטרי מיום 4.10.13.

מהאבחון עולה כי הנאשם מטופל במערכת בריאות הנפש משנת 2007 בגין הפרעת הסתגלות עם מרכיבים דכאוניים וצריכת סמים מסוג גראס רפואי וסמי פיצוציות.

נמסר כי הנאשם מטופל תרופתית לאורך השנים אך אינו מתמיד בטיפול וכן נרשמו 3 נסיונות אובדניים במהלך השנים.

בבדיקה נמצא הנאשם כשיר לעמוד לדין ותואר כי העבירות בוצעו על רקע דפוסים אישיותיים ולא מתוך מצב פסיכוטי. כן עלה מהאבחון כי בולטת אי לקיחת אחריות של הנאשם על ההסתבכויות בחייו.

בהתייחסו לעבירות נשוא כתב האישום מסר הנאשם כי הן בוצעו על רקע משבר מתמשך בתחומי חייו השונים. הנאשם מסר כי הידרדרותו החלה שבע שנים לפני ביצוע העבירות בעקבות עזיבתה של גרושתו והקושי להשלים עם הפרידה. במקביל תאר גם קשיים בריאותיים מהם סובל מזה שנתיים, המתבטאים בכאבים כרוניים בגינם נקבע לו תור למרפאת כאב.

הנאשם מסר כי על רקע קשיים אלה עשה שימוש אינטנסיבי בסמים ובאלכוהול, וכי לנוכח קשיים כלכליים צורך סמי פיצוציות בלבד.

נמסר כי התנהגותו האלימה, כמתואר בכתב האישום, נבעה מתחושות ייאוש ותסכול ועל רקע התמכרותו לחומרים ממכרים, כאמור.

הנאשם הכיר באחריותו לעבירות והביע הבנה לבעייתיות שבהתנהגותו ולמחירים שהוא משלם עקב התנהגות זו.

הנאשם מסר כי מתקשה בהפסקת צריכת הסמים לאור התפיסה כי הם מסייעים לו להתמודד עם מצבו הבריאותי והנפשי, אך עם זאת מבין כי עליו לטפל בבעיה זו ובבעיותיו הנפשיות, בכדי לשפר את תפקודו במישורי חייו השונים.

הנאשם מסר שתי בדיקות שתן נקיות, אך נמסר כי בדיקות אלה מתקשות לגלות עקבות של סמי פיצוציות.

בשיחה עם הוריו של הנאשם תוארה ההתמודדות המורכבת עם קשייו השונים של הנאשם, אך נמסר כי במהלך 10 שנים תפקד באופן תקין בניהול חנות המכולת, כאשר הידרדרותו החלה לפני כ- 7 שנים. הנאשם תואר על ידם כתלוי, חלש ואימפולסיבי. כן נמסר כי הפניה למשטרה נעשתה במטרה להציב גבולות וכן בכדי לרתום את הנאשם למסגרת טיפולית ולקדם את מצבו.

הוריו הדגישו כי הנאשם זקוק לתמיכה וסיוע רציפים מצידם, ושללו חשש מפניו.

הרושם שהתקבל הינו כי הנאשם הינו בעל אישיות חלשה וכוחות מוגבלים ומתקשה בהתמודדות עם מצוקות ומשברים, כאשר ההתמודדות מלווה באלימות ובחיפוש אחר סיפוק מיידי של צרכיו.

הוצע לנאשם להשתלב בטיפול גמילה אינטנסיבי וממושך בקהילה סגורה, הנותנת מענה לאנשים הסובלים מתחלואה כפולה, כאשר ההערכה היתה כי טיפול זה עשוי להיות יעיל בהפחתת הסיכון להישנות עבירות.

הנאשם היה ספקני באשר ליכולתו להשתלב בהליך כנ"ל, והדגיש כי ממתין למציאת פתרון רפואי לבעיותיו במסגרת הבדיקה הצפויה לו במרפאת כאב.

הוצע להמתין לבדיקה זו ולנסות לשלב הנאשם בטיפול כנ"ל, ולצורך כך נתבקשה דחייה.

ביום 26.8.14 התקבל תסקיר משלים.

בתסקיר תואר כי הנאשם אכן פנה למרפאת כאב, אך לא נמצא הגורם לכאביו ולא אובחנה המחלה הכרונית ממנה סובל. נמסר כי לנאשם נקבע תור בבי"ח תל השומר להמשך בירור מצבו הרפואי.

הנאשם תאר המשך הידרדרות מצבו הבריאותי והנפשי, ופנייתו לפסיכיאטר מטעם קופ"ח בחודש 7/14, אשר החל בטיפול תרופתי בנאשם. נמסר כי לאחר איזון הטיפול התרופתי חש הטבה במצבו וכן החל לפגוש שוב את ילדיו באופן מבוקר.

הנאשם הביע רצון בסיום ההליך המשפטי, המהווה, לדידו, גורם לחץ. הוא חזר על קשייו להתחייב לטיפול אינטנסיבי בקהילה סגורה, בפרט לאור השימוש בסמים שנעשה בכדי להקל על כאביו ועל מצוקתו הרגשית. בבדיקת שתן אחת שמסר נמצאה עדות לשימוש בסמים ושתי בדיקות נוספות נמצאו נקיות.

בשיחה עם הפסיכיאטר המטפל נמסר כי הנאשם סובל מדכאונות ממושכים על רקע הפרעת אישיות. תואר הטיפול התרופתי והומלץ על המשך מעקב וטיפול.

אימו של הנאשם מסרה כי יחסו של הנאשם כלפיה וכלפי בעלה הוטב מאז ביצוע העבירות. היא הביעה דאגה למצבו ותמכה בשילובו בטיפול מתאים. שללה חשש או איום מפניו.

נסקרו גורמי הסיכון וגורמי השיקום לאור המוזכר לעיל ונמצא כי במצבו של הנאשם קיים סיכון להישנות התנהגות בעייתית ולהסתבכות עם החוק בעתיד. יחד עם זאת צוין כי הנאשם השתלב בטיפול פסיכיאטרי ודווח על הטבה במצבו וכן צוינה אי פתיחת תיקים חדשים ודיווחם של הוריו בדבר רגיעה במצבו ושליטת חשש מפניו.

לסיכום, קצינת המבחן לא באה בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם לאור אי הבעת נכונות מצדו להשתלבות בטיפול.

הומלץ על סיום ההליך בענישה מרתיעה ומציבת גבולות.

ביום 2.9.14 טענו ב"כ הצדדים לעונש.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי על פי תיקון 113 ועל פי עקרון ההלימה הנגזר ממנו, על העונש לשקף את נסיבות ביצוע העבירה ונסיבות הנאשם.

נטען כי הערך המוגן בעבירות אלה הינו הגנה על רכוש הציבור והזכות לקניין, והגנה על שלומם ובטחונם של המתלוננים.

נטען כי הערכים הנפגעים בעבירות סמים הינם ברורים לכל, וכוללים גם הגנה על גופם של אלו הצורכים את הסמים בעצמם.

ב"כ המאשימה טענה כי בהתאם להסדר שהושג בדיון מיום 5.1.14 הנאשם נשלח לשרות המבחן על מנת לבחון הליך טיפולי בעניינו לאחר שהמתלוננים בתיק זה, שהם הוריו, ביקשו בעצמם להעביר את הנאשם הליך גמילה פרטי מסמים וגם טיפול נפשי.

נטען כי סוכם שבאם הליך הגמילה יצלח והתסקיר יהיה חיובי המאשימה תסכים להמלצה ובאם התסקיר יהיה שלילי - עמדת המאשימה תהיה למאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות, בעוד שההגנה תטען פתוח.

ב"כ המאשימה טענה כי בתסקיר מיום 30.3.14, הנאשם ביטא הבנה לבעייתיות בהתנהגותו והכיר באחריותו

להתנהלותו האלימה כלפי המתלוננים, בנוסף ביטא הנאשם הכרה ראשונית בהליך גמילה מסמים וטיפול בתחום הנפשי.

נטען כי בהתאם לתסקיר שרות המבחן, הנאשם זקוק לטיפול בקהילה סגורה וההערכה היתה כי הטיפול עשוי להיות יעיל ולתרום להפחתת רמת הסיכון לביצוע עבירות נוספות.

נטען כי הנאשם ביטא אמביוולנטיות באשר ליכולתו לעמוד בטיפול וחזר על כך בתסקיר המשלים שהתקבל לאחר תקופת הדחיה. נטען כי הנאשם אף ביטא קושי להפסיק את השימוש בחומרים ממכרים ושירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון במצבו להישנות התנהגות בעייתית והסתבכות חוזרת עם החוק.

נטען כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו אלא המליץ על סיום ההליך בענישה מרתיעה שעשויה להדגיש עבורו גבול להתנהגות מותרת.

ב"כ המאשימה טענה כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן בענין הענישה.

ב"כ המאשימה טענה כי בנסיבות התיק ולאור ריבוי העבירות, מתחם הענישה ההולם בגין כל העבירות ביחד צריך לעמוד על מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד למאסר בפועל.

לגבי נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה נטען כי מדובר בנאשם שזו לו הסתבכות ראשונה עם החוק, ואשר הודה ולקח אחריות על מעשיו, ומקבל טיפול תרופתי לבעיותיו השונות.

יחד עם זאת, נטען כי יש לקחת בחשבון את זהות המתלוננים בתיק זה, שהם הוריו של הנאשם, אשר דואגים לנאשם ותומכים בו, והוא בהתנהגותו פוגע בשלוות נפשם ומטרידם בביתם.

לאור כל האמור לעיל, עתרה ב"כ המאשימה לענישה בדמות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי והתחייבות.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי נסיבותיו האישיות של הנאשם הן חריגות ויוצאות דופן עד כדי כך ששליחתו למאסר בפועל עלולה לגרור תוצאות הרוות אסון לנאשם, ובתוך כך לפגוע באינטרס הציבורי.

נטען כי הנאשם הודה בכתב אישום שתוקן באופן משמעותי ביותר ביחס לכתב האישום המקורי שהוגש.

נטען כי העבירות בוצעו בעיקר כנגד הוריו של הנאשם, כאשר עבירת האיומים הינה כלפי רכוש ולא איום בפגיעה בגוף, כפי שניתן להתרשם מהאישום השני.

נטען כי הודאת הנאשם היתה לאחר שהתקבלה חוות דעת פסיכיאטרית, בה נמצא הנאשם כשיר לעמוד לדין, אך באותה נשימה אובחן הנאשם כסובל מדכאון, אשר היווה רקע לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ב"כ הנאשם טען כי יש לראות בכתב האישום אירוע אחד שבוצע ברצף כאשר הרקע הינו זהה והוא מחלת הנפש שהנאשם סובל ממנה.

הוגשה חוות הדעת הפסיכיאטרית שהתקבלה בהליך המעצר.

ב"כ הנאשם טען כי מהתסקירים עולה שהנאשם נשלח לטיפולים רפואיים שונים, מעבר לטיפולים הפסיכיאטריים, בהיותו סובל מכאבים קשים בפרקים, בעצמות ובשרירים וכן בכל חלקי גופו.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם השתמש בסמי פיצוציות ובסמים בכדי להתמודד עם כאביו, אשר טרם אובחנו במועד ביצוע העבירות, כאשר אותו שימוש בסמים עמד ברקע ביצוע העבירות נשוא כתב האישום. נטען כי רק בשלב מאוחר יותר אובחנה מחלתו של הנאשם אשר הינה מחלה כרונית שסובלים ממנה רק 2% מתושבי המדינה, כאשר הטיפול המקובל במחלה הינו טיפול בקאנבוס רפואי.

נטען כי עד לאבחון זה, הוריו של הנאשם, הפסיכיאטר שערך את חוות הדעת בעניינו וכן שרות המבחן, לא ידעו להסביר את הסיבה לשוני בהתנהגות הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הינו אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, אב לילדים, שמעולם לא היה מעורב בעולם הפשע, ובעקבות מצב רפואי שלא אובחן מצא את עצמו ללא טיפול מתאים - מה שהוביל להסתבכותו הבודדת המתוארת בכתב האישום.

ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט למסמך רפואי שהתקבל מד"ר הלל סאבין מיום 8.8.14 אשר מתאר את מחלותיו של הנאשם. ממסמך זה עולה כי הנאשם סבל מתחלואה כפולה - גם בתחום הסמים גם בתחום הפסיכיאטריה, ובנוסף אובחן כלוקה במחלה שלישית המתוארת באותו מסמך.

נטען כי לאחר שהתחיל הנאשם לקבל את הטיפול הרפואי מיום 8.8.14 הפסיק להשתמש בסמים. נטען כי היום הוא לוקח תחליפים שניתנו לו על ידי אותו רופא, וענין זה עולה מהתסקיר המשלים שהוגש לבית משפט.

ב"כ הנאשם טען כי לאור זאת בבדיקה הראשונה שבוצעה לנאשם טרם האבחון נמצאו עדויות לשימוש בסמים, ואילו שתי בדיקות נוספות שמסר הנאשם נמצאו נקיות משרידי סמים.

ב"כ הנאשם טען כי אין מקום לעתירת המאשימה לענישה של מאסר בעבודות שירות, כאשר מדובר בנאשם הסובל ממספר בעיות ומחלות הן בתחום הפסיכיאטרי והן בתחום הפיזי.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים הוחלט על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות בטרם מתן גזר הדין.

ביום 30.11.14 התקבלה חוות דעת הממונה, ממנה עולה כי הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות לנוכח בעיותיו הרפואיות והנפשיות, וכן לנוכח שימוש של הנאשם בסמים.

בדיון מיום 2.12.14 נשלח הנאשם שוב לשירות המבחן לשם גיבוש תכנית של"צ.

ביום 19.1.15 התקבל תסקיר שירות המבחן לגבי של"צ.

נמסר כי הנאשם הביע קושי בהתחייבות לביצוע של"צ לנוכח קשייו הבריאותיים והנפשיים.

הנאשם מסר כי הוא מצוי בתהליך של אבחון רפואי הדורש ממנו ביצוע של בדיקות בתדירות גבוהה.

הנאשם הציג חוו"ד של רופא ראומטולוג מיום 20.8.14 ממנה עולה כי התסמינים מהם הוא סובל מתאימים למחלת הפיברומיאלגיה וכי ניתן לו טיפול תרופתי מתאים.

עוד הוצג אישור רפואי מקופ"ח מכבי מיום 6.11.14 המפרט את הטיפול התרופתי הקבוע שניתן לנאשם לטיפול בתחלואותיו השונות.

כן הוצג מכתב הפסיכיאטר המטפל מיום 8.8.14, ממנו עולה כי הנאשם סובל מדכאוניות על רקע הפרעת אישיות, טופל לאחרונה תרופתית והוחלט על החלפת התרופה נוכח העדר שיפור.

הנאשם מסר כי ברצונו להשתלב במסגרת מרכז יום ביחידה לכאב ושיקום בבי"ח תל השומר.

מדובר בטיפול אינטנסיבי במשך חצי שנה הכולל טיפול פסיכיאטרי, פסיכולוגי ומעקב רפואי.

הנאשם הציג אישור של קופ"ח להשתלבותו בתכנית זו. עם זאת, הנאשם מסר כי לא יוכל להתקבל לתכנית לנוכח השימוש בסמים ללא אישור.

הנאשם הביע תסכולו מכך וחזר על תפיסתו לפיה הסמים מסייעים לו בשיכוך כאביו ובתפקודו היומיומי.

לאור האמור לעיל, העריכה קצינת המבחן כי הנאשם יתקשה בביצוע של"צ. בנוסף נמסר כי לא ניתן לבצע של"צ בעוד שהנאשם מדווח על המשך שימוש בלתי חוקי בסמים.

בנסיבות אלה נמסר כי הנאשם איננו מתאים לביצוע של"צ.

ביום 25.1.15 השלימו הצדדים את טיעוניהם לעונש.

ב"כ המאשימה טענה כי בשל נסיבות אישיות של הנאשם, הוסכם לעתור לעבודות שירות.

נטען כי בשל נסיבות נוספות שפורטו ע"י ב"כ הנאשם בדיון הקודם, הוסכם להטלת צו של"צ, כאשר הובהר לב"כ הנאשם שבמצב בו הנאשם ימצא לא כשיר לשל"צ, תעתור המאשימה למאסר בפועל, וזאת בעוד שהנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום חמור, הכולל עבירות של הסגת גבול גניבה, איומים, הפרת הוראה חוקית, והחזקת סמים.

ב"כ המאשימה טענה כי אי כשירותו של הנאשם לביצוע עונשי של"צ או עבודות שירות אינה מהווה הצדקה לעתירה למאסר על תנאי בלבד.

נטען כי מהתסקיר האחרון לא עולה סיבה קונקרטית לאי יכולתו של הנאשם לבצע של"צ, אלא שהנאשם הביע קושי להתחייב והצהיר על המשך שימוש בסמים באופן בלתי חוקי.

לאור זאת ב"כ המאשימה טענה כי במקרה זה יש מקום להטלת ענישה מוחשית, ועתרה להשתת מאסר בפועל על הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הינו אדם חולה, כפי שעולה מהחומר המצוי בתיק.

ב"כ הנאשם טען כי העונש הוא נגזרת של נסיבות וזאת בהתאם לאמור בסעיף 40 (ט) (א) לחוק. נטען כי בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש הראוי ואת נסיבות המקרה עליו להתחשב גם בנסיבות הנפשיות והאישיות של הנאשם, זאת בפרט לאור הוראות סעיפים 8 ו-9 לסעיף 40 (ט) (א) ששם נקבע באופן מפורש שבבוא ביהמ"ש לקבוע את מתחם עונש עליו להתחשב ביכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה.

ב"כ הנאשם חזר והתייחס לחוות הדעת הפסיכיאטרית, המפרטת את מצוקותיו ובעיותיו של הנאשם הסובל מהפרעת הסתגלות בעלת מרכיבים דכאוניים, ומספר משברים אובדניים.

כן הפנה למסמך רפואי מאת ד"ר הלל סאבין, בו מפורט כי הנאשם סובל מכאבים כרוניים, הפרעות שינה, ועייפות ושהסימפטומים האלה מתאימים למחלת הפיברומיאלגיה, ממנה סובלים שני אחוז מכלל האוכלוסיה.

ב"כ הנאשם טען כי בעקבות האבחון הנ"ל ניתן לנאשם אישור רפואי להשתמש במדבקות סם שזה נקרא "פנטפאץ". נטען כי המדבקה מכילה סמים שחודרים לגוף, המרגיעים ומפחיתים את הכאבים מהם סובל הנאשם. כן נטען כי הנאשם בתהליך של קבלת אישור ממשרד הבריאות לקאנביס רפואי, ומדובר בהליך הזה ארוך ומייגע.

נטען כי בנסיבות תיק זה, אשר פורטו בהרחבה, עתירת המאשימה למאסר בפועל הינה בלתי סבירה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הינו אדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, שכלל הנראה ביצע את העבירות בשל מצוקות נפשיות. נטען כי היום בעקבות הטיפולים הרפואיים שהנאשם החל לקבל מצבו נרגע.

נטען שהנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, הודה בכתב האישום המתוקן, חסך זמן שיפוטי וחסך מהוריו מתן עדות בבית המשפט, וכן עולה מכל התסקירים הבעת חרטה.

לאור כל האמור לעיל נטען כי מן הראוי להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון, ובפרט כאשר מתן עונש חמור יפגע בראש ובראשונה בהוריו של הנאשם, המתלוננים.

אמו של הנאשם פנתה בדברים לבית המשפט ומסרה כי מצבו של הנאשם הדרדר, בין היתר עקב אי אבחון מחלתו עד לאחרונה. כן ציינה שהיא ובעלה בעצמם אנשים מבוגרים ניצולי שואה, ובעלה מקבל טיפול פסיכיאטרי ומתקשה בתפקודו.

אמו של הנאשם התייחסה לכך שהנאשם עוזר לה ולבעלה, לוקח אותה לקניות באופן קבוע ומנסה לעזור כפי יכולתו.

נטען כי הנאשם לא דרש ולא גנב כסף לפני המקרה נשוא כתב האישום, וכל מה שניתן לו ניתן בהסכמה מלאה שלה ושל בעלה.

כן צוין כי הנאשם קיבל בחזרה מפתח לבית, וכיום יש אמון בין ההורים לנאשם, הוא זקוק להם והם זקוקים לו. לדבריה, הנאשם הולך לטיפולים ומקבל עזרה, ומתנהג בבית באופן רגיל ותקין. כן נטען כי מעבר לטיפול שהנאשם מקבל נגד הכאבים, הוא אינו משתמש בבית בסמים.

אמו של הנאשם טענה כי אם הוא יישלח למאסר זה יהיה הרס למשפחה כולה.

דין

לאור סמיכות הזמנים והנסיבות בין העבירות נשוא כתב האישום, אשר נעברו ברצף אחד בחודש ספטמבר 2013, אני סבורה כי יש לקבוע מתחם ענישה כולל לעבירות.

מדובר בעבירות שחלקן כנגד הרכוש (הסגת גבול וגניבה) חלקן כלפי הסדר הציבורי (איומים לפגיעה ברכוש, הפרעה לשוטר והפרת הוראה חוקית) והאחרונה בהן עניינה החזקת סם לצריכה עצמית בכמות זעירה. נסיבות ביצוע כל אחת מהעבירות, למעט עבירת הגניבה, הינן במדרג התחתון, ונובעות באופן ברור ממצבו הגופני והנפשי הלקוי של הנאשם, הסובל מתחלואה גופנית ומהפרעות אישיות, ולא מנטיות עברייניות.

בהתאם לפסיקה הנוהגת, מתחם הענישה על מכלול העבירות נשוא כתב האישום המתוקן, בנסיבותיהן, נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל של עד 18 חודשים.

מאז ביצוע העבירות ועד היום חלפו שנה וחצי והנאשם לא חזר לסורו, הוא מטופל ע"י פסיכיאטר בטיפול תרופתי הדרוש למצבו וכן נמצא בהליכי בדיקה לגבי התחלואה הגופנית ממנה סובל ואשר גורמת לו כאבים אשר בעטיים נזקק לשימוש בסם או בחומרים משככי כאבים אחרים.

מהתסקירים עולה כי לאחר תקופת ההרחקה, יחסיו של הנאשם עם הוריו הוטבו, כיום חזר להתגורר בבית ההורים תוך עזרה הדדית בינם לבינו והתסקיר מדווח על רגיעה בעניין זה.

לפיכך, ובהתחשב בעבר הנקי ובנטילת האחריות, וכן במגבלותיו הנפשיות והגופניות המוכחות של הנאשם, השוללות את כשירותו לביצוע עבודות שירות או של"צ, אני גוזרת עליו עונש ברף התחתון של מתחם הענישה.

זאת, בתקווה כי הנאשם הפיק את הלקח מהסתבכותו ומההליכים המשטרתיים והמשפטיים שננקטו נגדו תקופה ממושכת, ויטפל בעצמו מכאן ולהבא בעזרת גורמי הטיפול ללא פריצת גבולות החוק ויגלה יחס מכבד, תומך ומתחשב כלפי הוריו הקשישים.

אני גוזרת על הנאשם 6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה בה הורשע.

ניתן צו לחילוט/השמדת המוצגים לפי שיקול דעת המשטרה.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ה, 10 פברואר 2015, במעמד הצדדים.